Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O vaager op af verdens drømme

Citation: Brorson, Hans Adolph: ”O vaager op af verdens drømme”, i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 235. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid109754/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 215.

Mel. Hvo kun vor Gud vil lade raade.

O vaager op af verdens drømme
I lunkne christne! op med magt,
Vor JEsus, som skal verden dømme,
Hand raaber høyt: herud paa vagt!
Herud af syndens søvn og slum,
Mens der endnu er tiid og rum.

428 2. O vaager op, at syndens natte
Ved lysets komme vige bort,
Guds store naade høyt at skatte,
Som hand mod Adams kiøn har giort,
Thi ellers har vi ingen gavn
Og glæde af vor christen-navn.

3. O vaager! er end aanden villig,
Saa er dog kiødet alt for svagt,
At alle sande christne billig
Sig lage desto meer i agt,
O! bruger dog forsigtighed,
Og følger den, som veyen veed.

4. O vaager! thi den gamle slange
Os ellers er for stærk og snild,
Hand agter mig og dig at fange,
Og slæbe hen i pølens ild,
Hvo her vil ikke mandig staae,
Hand maa i sandhed med ham gaae.

5. O vaager! førend døden kalder
Os i en u-beleylig stund,

Nr. 215. 1)2-7. Varianter fra en håndskreven form bliver meddelt i et tillæg. 1, 5: *syndens*] *Sgndsens I.* 2, 1: *sgndens*] *Syndsens I.*

Nr. 215. Oversættelse. O! wachet auf, ihr lauen christen, L. A. Gotter, Schr. s. 993. — 1, 1: *vaager*] vågner. — 1, 3-4: Mt. 24, 42; 25, 13. — 2, 1: *natte*] nætter. — 2, 4: *kiød*] slægt. — 3, 1-2: Mt. 26, 41. — 3, 3: *at*] så at; *billig*] med god grund. — 3, 6: *den, som veyen veed*] Jesus. — 4, 1: Joh. Ab. 12, 9. — 4, 4: *pølen*] helvede, Joh. Ab. 21, 8.

Saa snart en gammel for ham falder,
Saa snart en deylig, riig og sund,
Vi vide ey hvad tiid og sted,
Vel den, som altid er bered.

6. O vaager, vi skal hen at svare
For HErrens ret og strenge dom,
Ret længe vil det ikke vare,
Før Gud vil giøre verden tom,
Indretter saadan eders sag,
Som hver dag var den sidste dag.

7. O vaager, det er Jesu stemme,
Herop af søvne, ud paa vagt,
Naar sielen er i evig klemme,
Da er det alt for silde sagt,
Nu kand vi søge sielens gavn,
Saa vaager da i JEsu navn.

Nr. 216. 429

JEsu al min fryd og ære,
Allermildeste Guds lam,

5, 4: *riig*] måske permanent trykfejl for *ung*, der findes i den håndskrevne form og passer bedre til *gammel* i l. 3. 7, 4: *alt for silde*] *alt forsildig* H^{1-4}.
Nr. 216. H^{1-7}.

5, 3-4: *saa snart ... saa snart*] snart ... snart. — 5, 5-6: Mt. 24, 44. — 6, 4: *Gud vil giøre verden tom*] Brorsons udtryk; meningen må vel være, at på den yderste dag kommer menneskene enten i himlen eller i helvede, så jorden (verden) på den måde bliver tom. Anderledes tales der om den nye jord i nr. 245, 7. — 7, 4: *def*] ordet i l. 1-2 om at vågne af søvnen.
Nr. 216. Oversættelse, Liebster JEsu, liebstes leben, J. W. Petersen, Schr. s. 996. Salmen viser en ejendommelig blanding af bibelske motiver. I v. 1-2 samt v. 5 er det Højsangens brudebillede, der ligger til grund: sjælen som Jesu brud; i v. 3-4 er det lignelsen fra Mt. 25, 1-13. At der i denne lignelse slet ikke er tale om bruden, men om brudejomfruerne, har digteren set bort fra. Endelig er versenes omkvæd bygget over Joh. Åb. 19, 7-9: lammets bryllup. Ligesom i nr. 53, 115 og 162 har vi i denne salme et tilfælde, hvor Brorson afviger fra Schrader. Hos Schrader lyder nemlig omkvædet: Seelig, seelig, seelig sind, die zu dem abendmahl des Lammes berufen sind; Freylinghausen derimod har en længere form: Seelig, seelig, seelig sind, die zu dem abendmahl der hochzeit des Lammes berufen sind. Brorson har fulgt Freylinghausen, sikkert af melodimæssige grunde; men han har udstyret omkvædet med 3 rim: *hvor — her — fard*. — 1, 2-3: Joh. 1, 29.